

Els diners no fan l'equitat

L'Índex d'Equitat de Gènere 2008 només registra avenços en matèria d'educació

© Pau de Vilchez / Níger

Aquesta és la principal conclusió a la qual arriba l'organització Social Watch en el seu Índex d'Equitat de Gènere (IEG) 2008. Cada any, aquesta xarxa internacional constituïda per 400 organitzacions socials elabora una classificació per països per avaluar la iniquitat de gènere amb relació a tres indicadors: educació, participació econòmica i apoderament.

El 2008, l'IEG ha qualificat 157 nacions i ha estimat que més de la meitat de les dones del planeta viuen en països on la igualtat de gènere no ha progressat els últims anys. L'educació és l'únic component de l'IEG 2008 que registra avenços o, fins i tot (en un bon nombre de països), que ha assolit la paritat absoluta. En canvi, en els altres dos àmbits, vinculats a la integració de les dones en la vida econòmica i política, cap país mostra una proporció justa i les tendències assenyalen un avanç molt lent o gairebé nul en la igualtat entre gèneres.

Suècia, Finlàndia i Noruega encapçalen la llista, seguides d'Alemanya i de Ruanda, que a pesar de ser un dels països més

pobres del món ocupa el cinquè lloc. El cas de Ruanda demostra que els països no necessiten ser rics per aplicar polítiques actives, a través de lleis que assegurin quotes mínimes per a la participació política de les dones i per a la igualtat d'oportunitats en el mercat de treball. De tota manera, en l'actualitat, les legisladores tot just arriben a un 17% del total en els parlaments, una xifra que és lluny del 30% que va adoptar el Procés de Pequín el 1995, i que es considera el mínim necessari perquè les dones tinguin influència en les tasques parlamentàries.

L'IEG 2008 ha posat en evidència que el nivell d'ingressos d'un país no té cap relació amb la bretxa que hi pugui haver entre les seves ciutadanes i els seus ciutadans. Es dona el cas de països empobrits que han assolit alts nivells d'equitat (encara que això hagi comportat una redistribució equitativa de la pobresa), i de països industrialitzats i amb indicadors socials suficients que, en canvi, presenten grans disparitats entre homes i dones.